

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 4 czerwca 2018 r. – Shell Italia E & P SpA / Ministero dello Sviluppo Economico i in.

(Sprawa C-365/18)

(2018/C 294/33)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Shell Italia E & P SpA

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy zawarte w art. 6 ust. 1 dyrektywy 94/22/EWG⁽¹⁾ i w motywie szóstym tej dyrektywy sprzeciwiają się przepisom krajowym, w szczególności art. 19 ust. 5a dekretu ustawodawczego nr 625 z 1996 r., który – w związku z wykładnią dokonaną przez Consiglio di Stato w wyroku nr 290/2018 – umożliwia wprowadzenie obowiązku stosowania, w odniesieniu do uiszczenia opłaty koncesyjnej, parametru QE opartego na notowaniach ropy naftowej i innych paliw, a nie wskaźnika Pfor opartego na cenie gazu na rynku krótkoterminowym?

⁽¹⁾ Dyrektywa 94/22/WE Parlamentu europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów (Dz.U.L 164, s. 3, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 6, t. 2, s. 262).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Madrid (Hiszpania) w dniu 5 czerwca 2018 r. – José Manuel Ortiz Mesonero / UTE Luz Madrid Centro (w którego skład wchodzi spółki SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S. A. i Citelum Ibérica S.A.)

(Sprawa C-366/18)

(2018/C 294/34)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: José Manuel Ortiz Mesonero

Strona pozwana: UTE Luz Madrid Centro (w którego skład wchodzi spółki SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. i Citelum Ibérica S.A.)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis krajowy, taki jak zawarty w art. 37 ust. 6 statutu pracowników, który uzależnia wykonanie prawa do pogodzenia życia rodzinnego pracownika z jego życiem zawodowym w celu sprawowania bezpośredniej opieki nad dziećmi lub członkami rodziny pozostającymi na jego utrzymaniu, od konieczności zmniejszenia przez tego pracownika, w każdym przypadku, zwykłego wymiaru czasu pracy, któremu towarzyszy proporcjonalne obniżenie wynagrodzenia, jest sprzeczny z art. 8, 10 i 157 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 23 i art. 33 ust. 2 karty praw podstawowych oraz art. 1 i art. 14 ust. 1 dyrektywy 2006/54⁽¹⁾, wszystkie w związku z dyrektywą 2010/18⁽²⁾ w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylająca dyrektywę 96/34/WE (Dz.U. 2010, L 68, s. 13).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 4 czerwca 2018 r. – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (como heredero de Lucía Sánchez de la Peña) / Administración del Estado

(Sprawa C-367/18)

(2018/C 294/35)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (como heredero de Lucía Sánchez de la Peña)

Strona pozwana: Administración del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy klauzulę 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona hiszpańskiemu uregulowaniu krajowemu, które w art. 12 ust. 3 Texto refundido del Estatuto del Empleado Público (Real Decreto Legislativo [5]/2015, de 30 de octubre) (ustawa o statucie osób zatrudnionych w sektorze publicznym – tekst jednolity, królewski dekret ustawodawczy 2/2015 z dnia 30 października) przewiduje swobodne odwołanie bez odprawy, a z drugiej strony, ustanawia odprawę w art. 49.1.c) Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre) (kodeks pracy – tekst jednolity, królewski dekret ustawodawczy 2/2015 z dnia 23 października) na wypadek rozwiązania umowy o pracę z przyczyn określonych przez prawo?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy zakresem regulacji klauzuli 5 porozumienia ramowego jest objęty środek, taki jak ten ustanowiony przez prawodawcę hiszpańskiego, polegający na ustaleniu odprawy w wysokości 12 dziennych stawek wynagrodzenia za każdy przepracowany rok, którą pracownik ma otrzymać po rozwiązaniu umowy o pracę na czas określony, nawet gdy zatrudnienie na czas określony ograniczono do jednej umowy?